

فصل هفدهم

پیرون می‌آیند.

بلشویک نماهای رشت بگرفتن پول از مردم میپردازند و از هیچگونه تهدید کردن و آزار نمودن اشخاص پولدار دریغ نمیکنند قبر میکنند و متمولین رادرکنار قبرها حاضر کرده تکلیف ایشان را برداختن وجهه و یا زنده بگورفتن معین مینمایند این رفتار قوه‌ئی که اکنون زمام امور گیلان را در دست خود دارد سبب میشود که جمعی از متمولین خانه وزندگانی خود را رها کرده از گیلان فراراً به تهران می‌آیند درود این جمع فراری رشت در قزوین و تهران تولید هیجان مینماید خصوصاً که خبر میراند متوجه‌سین نزدیک منجیل رسیده رویقوزین می‌آیند.

اینک بینیم مشیرالدوله رئیس دولت و ملیون چه میکنند مشیرالدوله برای قوت کار خود میرزا حسنخان مستوفی‌الملک را که رقیب ملی ریاست وزرائی اوست و با تدریان مربوط است در تشکیل کاینه شرکت میدهد و اورا با برادر خویش میرزا حسین خان مؤتمن‌الملک وزیر مشاور قرار میدهد.

مشیرالدوله برای اعنتی مازندران سردار استراوز لسکی را با هرچه قراق توانته باشد حاضر کند و با هر قوه مختلف دیگر از زاندارم و سر باز و غیره بمانند دران میفرستد در صورتیکه تصور میشود کار مازندران اهمیت ندارد و قوه ڈاندار مری که در مازندران است برایست سرهنگ حبیب‌الله خان شبانی برای جلوگیری از متوجه‌سین که با آن ناحیه رفته‌اند کافی بوده باشد.

خصوصاً که بعداز بازگشت نمودن میرزا کوچک خان بجنگل عده‌ئی از مجاهدین که برایست سعد درویش با آنحدود وارد شده بودند عقب نشینی کرده متفرق میشوند در این صورت مازندران محتاج نیست بفرستادن چنین اردی بزرگی برعکس و خامت اوضاع گیلان و مهاجرت گیلانیان ویش آمدن بشویکهای رشت و عقب نشینی ییدلیل قشون انگلیس که پس از تخلیه کردن از لی در منجیل اقامت داشته بطرف قزوین موجب اضطراب خاطر دردوائر دولتی شده است و از همه بیشتر خاطر شاه مضطرب شده بخيال فرار از پایتخت افتاده است.

بالآخره اردوئی که در مازندران جمع شده است مأمور گیلان میگردد و برئیس

چند ماه ریاست مشیرالدوله و چنگ با متوجه‌سین

کل آن اردو سردار استراوزلسکی اختیارات بسیار داده می‌شود و درجه اورا بحدیکه ممکن است بالا میرند و چه ضرورت این اقتضارا می‌کنند که یک شخص بیگانه‌این درجات و این اختیارات داده شود بر نگارنده مجمل است در صورتیکه نسبت به عملیات دولت تازه خوش‌بین هستم و به صورت مشیرالدوله تصور کرده است این سردار روس بظاهر روس و بعقیده جمعی بیاطن تاریک با این تشویقها که ازاوشده که هر چه برای خود و کسانش درخواست کرده است بدون مضایقه باو داده شده خواهد توانست با چند هزار نفر قراقچ ایرانی وغیره از نفوذ بلشویک در شمال ایران جلوگیری نماید. بدیهی است تا یک سیاست عمیقی در کارنباشد انگلیسیان که خود اردوئی در گیلان دارند و بجلوگیری از بلشویک روس اگر از ماعلاً قمندتر نباشد بی اعتنا تر نمی‌باشد هر گز نباید راضی بشوندیک چنین قدرت و اختیاری بیک صاحب منصب بیگانه خارج از حوزه اقتدار آنها وغیر محاکوم به حکم ایشان از طرف دولت ایران داده شود آنهم دولتی که مانند سلفش فرمانبرداری از آنها نداشته باشد با ملاحظه‌ای که در آخر فصل شانزدهم نوشته شد ولی ملاحظه می‌شود که هیچ اظهار نارضای نمی‌کنند بلکه بظاهر همراهی مینمایند چرا؛ برای اینکه اولازم امر بلشویک نمایان گیلان در دست خود آنها است و اهمیت با آن نمیدهد و ثانیاً تمام نقطه نظر آنها از میان بردن قوه قزاقی است که اکنون تنها قوه قابل ایستادگی کردن در برابر قوه ایست که آنها در ایران دارند.

به رحالت قشون انگلیس که اکنون در بکنی نزدیک قزوین اقامه دارد و بمصلحت بکلی ساکت نشسته انتہاض فرصت می‌کند با این اردوی ایرانی مرکب ازده هزار قراقچ وزاندارم وغیره آنهم در تحت امریک صاحب منصب ارشد روس ایرانی هاب که با تمام اختیارات و بادرجات اعلای نظامی از آنها گذشته بطرف منجیل میرود بدیهی است بدیده براذری و همکاری نظر نمینماید و پیداست برای او فکری در سردارند والبته فراموش نکرده‌اند که دوماه پیش خواستند قراقچانه را در تحت نفوذ خود در آورند و همین سردار مانع شد با این همه بظاهر آرام نشسته تماسا می‌کنند و باز هم تماسا اردوی ایرانی باشکوه زیاد بطرف منجیل میرودیک قوه ساده کوچک ایرانی

فصل هفدهم

هم که تنها از روی ضدیت با میرزا کوچک خان در تخت ریاست یکی از سرداران طالشی در طالش ایجاد شده برای همراهی کردن و کمک دادن محلی باین اردوی دولتی حاضر شده است.

بدینمی است متوجه‌سازین گیلانی و فقاری بشویک نما در مقابل این اردوی قوی دولتی خاصه که از طرفی هم ذشمن طالشی داشته باشند و از جنگل هم اطمینان نداشته باشند تا ب مقاومت ندارد این است که با جنک و گریز و گاهی بی صدا و ندا تا رشت بلکه تالزلی عقب مینشینند.

اردوی دولتی برشت میرسد و مردم رشت که از تهدید زنده بگور رفتن هنوز بدنهایشان می‌لرزد رسیدن این اردوی مکمل را برشت نعمت آسمانی تصور کرده از هر گونه پذیرایی نسبت بآنها دریغ نمیدارند و بعدی هر بانی حتی پنرات آنها می‌کنند که شنیده می‌شود بعضی از قزاقان از کرده های شناعت آمیز خود نسبت بمردم این شهر در موافقیکه برای سرکوبی جنگلکلیان آمده بوده اند اظهار پشمیمانی می‌کنند.

اردوی دولتی پس از توقف مختصر در رشت بی آنکه سرنوشت خود را درست مطالعه کند و بی آنکه از نقشه‌دشمن و تهیه‌ئی که از پیش رو و عقب سر برای او دیده شده است آگاه باشد بهوای اینکه متوجه‌سازین را بدربیا بر بزد بجانب ازلی روانه می‌گردد. اینجاست که لبهای بصلحت رویهم گذارده شده نظامیان انگلیس در اطراف قزوین بخنده گشوده می‌شود و دیدگان اردوی دولتی در مایه غرور و اغفال صاحب منصب روسی بکریه می‌افتد جهه در مردانهای ازلی اردو پیش میرود که ناگهان از دریا گلوهای توپهای دور زن از سر اردو گذشته صحراء را پر آتش می‌کند و با گلوله های شصت تیر که از اطراف میرسیده جوانان ایرانی هانند برگ خزان بخاله میریزند و از این بلا بختر بالای بمباردمان طیاره های انگلیسی است که از طرف قشون مقیم بکنندی بر سر آنها هیشود.

آیا این وضاحت اجازه نمیدهد که انسان تصور نماید آن عقب نشینی بی صدای بشویک نمایان تالب دریا و کشانیدن اردوی دولتی بمباردهای ازلی و آتش باری بر آنها از دریا و صحراء و بمبارده کردن طیاره های جنگلی همه از روی یک نقشه و بایک

چند ماه ریاست مشیرالدوله و جنگ با متجاهرين
فرمان و برای یک مقصود بوده باشد؟

به صورت از آتش دشمن بشویک آسا و انگلیس دوست نما خلق کثیر از اردوی دولتی کشته و مجروح گشته و باقی مانده آنها بابد بختی بسیار بشهزرشت بر میگردند و انگلیسیان در عذرایین بمب اندازی و خسارت شدید که باردوی دولتی وارد ساخته اند میگویند طیاره های ما برای تحقیق حال اردوی بشویک با نزلی رفته بودند و این اردو را قشون دشمن دانسته بمباردۀ کردن.

در این ایام انگلیسیان در اخبار خود مبنو شتند قشون ما با تفاوت قشون ایران با بشویکان روس در گیلان میجنگند این خبر دروغ برمیلیون ایران گران آمده از دولت میپرسند اگر جنگ با روس است که ما با روس جنگ نداریم و اگر با متجاهرين ایرانی است چرا انگلیسیان نام آنها را بشویک روس میگذارند وهم اگر قشون ما است که میجنگد انگلیسیان چرا خود را شریک میدانند دولت جواب میدهد ماخود بی شرکت خارجی جنگ میکنیم و جنگ ما با متجاهرين ایرانی است نه با بشویک روس.

اما بعد از واقعه دلخراش کشتار در نواحی مرداد از لی واطمینان یافتن انگلیسیان از اینکه قوه قراق ایرانی متلاشی شد انگلیسیان بجهت خشنود کردن شاه جوان و برای خاتمه قطعی دادن بکار قراق و ریاست صاحب منصبان روسي در قراقخانه غیر مستقیم دخالت های میکنند و کمک های فکری مینمایند که بنفع مشترک ایران و انگلیس است.

کفتم نفع مشترک بلی یک قسمت از نظریات آنها که قوای نظامی ایران متعدد الشکل بشود البته صلاح مملکت ماست و انگلیس و بلکه هر خارجه هم از امنیت حاصل شده در سایه قوه متعدد الشکل مزبور استفاده اقتصادی مینماید اما چیزی که بحال ماضر است و بهر قیمت که تمام شود نباید زیر بار برویم این است که مجبور باشیم برای قشون خود صاحب منصبان انگلیسی بیاوریم بلکه ما باید آزاد باشیم اگر بصاحب منصب خارجی احتیاج افتاد از هر کجا که بخواهیم اجیر نمائیم اینجاست که ما اختلاف نظر ما و انگلیسیان هویدا میگردد.

بديهی است دولت کنونی ما باید در اين موقع که قوه قراقر منحل ميشود و ميбاید قشون ايران تجدید حيات کند و از طرف ديگر باي سياست بازي ييگانه قوي در کار است ييگانه ئي که يك قشون داراي همه چيز او در ناف مملکت ما يعني در اطراف پايتخت اقامت دارد ييگانه ئي که باما بخيال خود ش قرار داد بسته قراردادي که بموجب آن اين مملکت را سياستاً و اقتصاداً در چنته دان فرماخ خویش مشاهده ميکند باید آگاه ترين و بي طمع ترين ووطن دوست ترين اشخاص بالياقت را وزارت جنگ بدهد که بتواند کشتی نظامي مملکت را که در چهار موجه طوفان بلاگر فشارشده است بساحل نجات برساند ولی ميبيئيم بسوء انتخاب و يادر تحت تأثيرات سياسي کسي بکفالت وزارت جنگ برگزиде ميشود که نه علماً و عملاً شايسته اين مقام است و نه سرمشق درستكاری و بي طمعي است و او مهديخان ونوق السلطنه ميپاشد که سالها در دفتر ماليه قشون بوده وحيف و ميلها که ميکرده است مشهور است و در همین حال فلاكتردگي دولت و قشون متلاشي شده او نيز وجوهی که با گروگذاردن آبرو و حیثیت مملکت برای جمع کردن شمل قوای متفرق شده او بdest است آمده است از دستبرد طمعکاران محفوظ نعيماند.

بالجمله انگلیسيان در جواب تعرض دولت که چرا طياره هاي جنگي آنها قشون دولت را زير آتش بمب اندازی خود گرفته است هتعذر ميشوند که روابط اردوی ما با قشون ايراني هنظام نبوده است و اين حادته را آن بي تريمي سبب شده در اينصورت لازم است ما يكى از صاحبمنصبان خود را واسطه ميان اين دو اردو قرار بدهيم تا نظائر آنچه واقع شده است ديگر واقع نگردد و در تعقيب اين گفتگو يكفر صاحبمنصب که از هندوستان شايد برای همين کونه کارها آورده شده است رابط قرارداده ميشود و اينجاست که ميتوان گفت از بدرقه ييش ازدزد باید حذر کرد بهر حال متجاهسين بعداز صدمه بزرگي که باردوی دولتي ميزند و از طرف آن خيالشان آسوده ميگردد چون ديگر قوه ئي در مقابل خود نميبيئند و از قشون انگلیس هم که

چند ماه ریاست مشیرالدوله وجنگ با متجازین
در اطراف قزوین است نگرانی ندارند استراحت کرده در اتزلی توقف مینمایند وبا
کشتهای روسی بیاد کوبه آمد ورفتی دارند تابیتند عاقبت کارهاچه میشود وهدای از
جاهای دیگر هیتوانند بگیرند یاخیر .

فصل هجدهم

سیاست بازی بیگانه و انحلال قراقچانه

در این حال اردوی قراقچانه در رشت مانده بجهان کسر وارد شده برو خود عیبردازد و قسمت دیگرش هیان رشت و انزلی بسنگر سازی پرداخته است بی آنکه بدانند حاجتی باین سنگرهای خواهد بود یانه ولی در مرکزانشارات غریب هست از مدد رسیدن از طرف قوای روس متجاهسین در انزلی و پیداست که سیاستی اقتضا کرده است برای این شهرت بی اساس تا معلوم شود از روی چه نقشه‌ایست در این ایام نگارنده از زبان یکی از دولستان که از وقایع گیلان کامل و از عملیات و افکار انگلیسیان در ایران تا یک اندازه آگاه است شنیدم میگفت تا چند روز دیگر قضیه خاتمه می‌یابد و دعوا تمام می‌شود گفتم بچه صورت گفت قراقچانه منجل می‌گردد صاحبمنصبان روسی می‌روند اختیار قراقچان بدهست صاحبمنصبان انگلیسی می‌فتند کاینه هم بژهم می‌خوردند هم‌رسم از کجا خبرداری می‌کویند از منابع انگلیسی نگارنده این خبر را با احتیاط تلقی می‌کنند چه می‌بینم وزیر جنگ یا کفیل آن خود بر است رفته اردوی دولتی را مقاومت در برابر متجاهسین تشویق نموده است.

پس از چند روز خبر میرسد هیان قسمتی از قراقچان که در سنگرهای خود هیان رشت و انزلی آرام نشسته بودند با متجاهسین که در انزلی اقامه داشتند جنگ شروع شد و قراچه‌ایون ضرورت عقب نشینی اختیار کردند باین بهانه که سردار است او زلسکی از دور برقهای روس بشویل را بدست بیر قداران دشمن دیده گفته است ما با روس جنگ نمی‌کنیم باید عقب نشست.

دستیجه این نشربات بی اساس و بی آنکه مختصر حمله‌ئی از طرف متجاهسین شده باشد و بی آنکه قضیه بیر قشون سرخ روس در دست متجاهسین حقیقت داشته باشد قراچه‌سنه سنگر را که در راه انزلی داشتند خالی کرده با هر رؤسای روسی خود

سیاست بازی ییگانه و انحلال قراقچانه

و شاید باتبانی آنها با صاحبمنصبان انگلیسی بطور فرار برشت می‌روند و مردم آن شهر را باضطراب شدید هیندازند بطوریکه زن و مرد و کوچک و بزرگ و خانه و لانه و علاقه را ترک کرده پیاده و سواره بطرف قزوین و طرفهای دیگر رهسپار می‌کردند.

شنبه می‌شود که بعضی از قزاقها شبانه در خانه رشتیان را کوییده می‌کویند
بروید بروید در شهر نمایند در صورتیکه نه دشمنی رو برشت می‌آید و نه ضرورتی اقتضان
کرده است که این مردم بیچاره را دچار چنین بدینختی ننمایند مسلم است اموال بجا
مانده رشتیان بی مقدمه فراری شده هم هر قدر وفادار باشند در جای خود دست نخورد
نمی‌مانند بانتظار بازگشتن صاحبان خوش.

اردوی قزاق هم نه در رشت مانده نه در منجیل بلکه یکسر بقزوین می‌آید تا
بمقدرات خود تزدیک بوده باشد اما نه تمام آنها زیرا در اراین فرار بیجا قسمتهایی
از آنها متفرق می‌شوند بعضی بعنهای میروند جمعی از گرسنگی در بیانها تلف می‌شوند
در این حال که بدترین احوال اردوی قزاق است دیده می‌شود که استراوزلسکی
روس و یا امیر نویان ایران با اتو میل خود در میان رشت و قزوین باردوی انگلیس
رسیده با کمال خوشروی با صاحبمنصبان انگلیسی دوستانه و مشفقاته صحبت طولانی
کرده زان پس بقزوین میرود چنانکه از شخصی شنبه شد که هدیعی بود بچشم خود
دیده است بلی این است نتیجه اعتماد کردن به ییگانه هر که و در هر کجا بوده باشد
بعد از این واقعه متاجسرین میدان را خالی دیده ازانزلی برشت می‌آیند و پیش قراول
خود را باماهزاده هاشم چند فرسخی رشت می‌فرستند و بواسطه پذیرایی که مردم
رشت از اردوی دولتی کرده بودند هرچه میتوانند باقی مانده مردم شهر را کوشمال
میدهند در صورتیکه پذیرایی کنند گان از اردوی دولتی فراری شده اند و با قیماندگان
استطاعت فرار نداشته اند چه رسید که استطاعت پذیرایی کردن از کسی را داشته باشند.
واما اردوی انگلیس بعد از عقب نشینی اردوی دولتی (و یا آن گونه که در اخبار
انگلیس منتشر می‌شود اضمحلال قراقچانه) جلو رفته از منجیل می‌گذرند و با فاصله میان
خود و پیش قراولان متاجسرین با کمال اطمینان خاطر مینشینند از آن طرف هم
بلشویکان مصنوعی در رشت و ازانزلی آرام مینشینند و دست از با خطاب نمی‌کنند سردار

فصل هیجدهم

محبی و برادرش هم زمام حکومت گیلان را در دست می‌گیرند.

آیا قشون انگلیس نمیتوانسته است در رشت بماند البته میتوانسته ولی دو ملاحظه داشته یکی نگرانی از جنگل و دیگر آنکه میخواسته است یک قوه بصورت ظاهر هم نمک قوه جنگل و قوای بشویکی میان او و بحر خزر فاصله بوده باشد آنهم قوه‌ئی که زمامش از دست قدرت آنها خارج نبوده باشد اینجا ظاهر میشود که بشویک مصنوعی گیلان بتوسط اعیان و متمولین آن سامان باکدام دست واژروی چه مصلحت ساخته شده وجه تیجه داده است.

به صورت سیاستمداران انگلیس بعد از رسیدن به مقصود خود از انحلال قراقخانه و در هم شکستن قوه همت‌تجاس‌رین بدست بشویکان ساختگی و اطمینان از اینکه باوضاعیت حاضر گیلان از جنگل هم سرو صدایی بلند نخواهد شد بفراغت خاطر باجرای نقشه که دارند میپردازند چه در قزوین چه در تهران باین ترتیب که سردار استراوزلسکی به تهران رفته استغفاری خود را بسلطان احمد شاه تقدیم میکند و در تحت نظارت و حمایت انگلیسیان بقزوین آمده رسماً قراقخانه را بصاحب منصبان ایرانی و انگلیسی تحویل میدهد و باز در تحت همان نظارت و حمایت خود خانواده اش با دیگر صاحبمنصبان روسی که در تحت امر او بوده‌اند روانه بغداد شده بارو بارو می‌روند.

بدیهی است این پیش آمد ها با ترتیبی که مشیرالدوله در نظر گرفته بوده است از جنگ کردن با همت‌تجاس‌رین و از توسل به مجلس شورای ملی و اندختن پایه امور ب مجرای قانونی بوجب قانون اساسی بکلی مخالفت دارد در این صورت دیگر ریاست امور موضوع و معنایی نخواهد داشت این است که او هم بعد از انحلال قراقخانه بیفاصله استغفار میدهد و کاینه‌ئی که از پیش برای این روز آمده شده است بروی کار می‌آید اینجا باید با اوائل تشکیل کاینه مشیرالدوله بازگشت نموده از دونقطه نظر اوضاع را شرح بدھیم تا خواهند گان از حقایق گذشته ها آگاه گردند.

یکی از طرف اقدامات مشیرالدوله برای اجرای دستور ریاست خویش ووفا نمودن بوعده هائی که داده است و دیگر از طرف اقدامات انگلیسیان و کمیته زرگنده ورقای ایشان برای تشکیل کاینه بعد از مشیرالدوله و معین نمودن تکلیف قرارداد

سیاست بازی بیگانه و انحلال قرائخانه
وثوق الدوله و قرارداد تدافعی و تشکیل یک مجلس شورای اسلامی از اشخاص موافق و یا
لاقل غیرمخالف با قرارداد های مزبور.

اما اول مشیر الدوله باشتاب بفراموش آوردن موجبات تکمیل انتخابات و افتتاح
مجلس میپردازد اما مفاسد انتخاباتی که تاکنون بدست کارکنان و ثوق الدوله صورت
گرفته است بیش از آنچه میدانسته براو واضح میگردد و میبیند اگر بخواهد نسبت
با انتخاباتی که شده وزمینه هایی که از روی همان نقشه ها برای اشخاص موافق با قرارداد
وی ساعیر مخالف حاضر شده است کار انتخابات را با خرسانیده مجلس را باز کند او لا
این مخالفت صریح است با اقnon اساسی و از کسی که خود را از مؤسسه ها و مقننه
میشمارد این کار شایسته نیست و تابیا از مردم مرکز و ولایات بر ضد انتخاباتی که شده
است صدا بلند شده شرح بی قانونیها و بی اعتدالیها که در مرکز و ولایات در این
موضوع شده است در روزنامه های داخل و خارج منتشر و دفاتر وزارت داخله پر
است از شکایتها و اعتراضاتی مدلل بطوریکه ممکن نیست بدیده بی اعتمایی با آنها
نظر کرد و برفرض که بخواهد از بی قانونیها که شده است صرف نظر کرده بقیه و کلام
وا بهر صورت ممکن است انتخاب نموده و مجلس را دائز کند با ضدیت تمام که مردم
با قرارداد دارند چگونه میتواند آنرا بمجلس برد از آن مدافعت نماید در صورتیکه
خود واعضای کاینه اش نیز با قرارداد موافقت باطنی ندارند.

به حال جرأت محلی موضوع انتخابات را مطرح نموده بعضی میگویند انتخابات
باید تجدید شود بعضی میگویند آنچه شده گذشته است در انتخابات با قیمانده باید
کوشید که اشخاص باجرئت وطندوست انتخاب شوند و در مجلس اکثریت یافته قرارداد
را رد نمایند و بالجمله هیاهوی شدید در این باب برپاشده است و بالآخره رئیس دولت
در ششم برج اسد یکهزار و دویست و نود و نه (۱۲۹۹) شمسی یکانه گی نشر میدهد
که حاصل آن لزوم مراجعته بآراء عمومی ملت است در کار انتخابات در تجدید شدن
و عدم آن.

این کار البته صحیح و موافق میل و رضای ملیون است ولی در صورتیکه این کار
از طرف همان هیئت های نظار که سوء انتخابات در تحت نظر آنها واقع شده است

فصل هیجدهم

صورت نگیرد و گرنه یکار غلطی لباس صحبت پوشانیدن خواهد شد.

بعد از نشر بیانیه رئیس دولت از طرف نمایندگانی که بیشتر آنها بقانوونی نبودن انتخاب آنها مشهور هستند لا یچه تی نشر میشود مشعر بر قانونی نبودن بیانیه رئیس دولت ولی مشیرالدوله باعترض اضناه نمایندگان مزبور اعتناء نکرده بجوابهای شفاهی دادن و با استعمال تکره در آنها میگذراند از طرف دیگر از بعض ولايتها بدستور نمایندگان مزبور و بتساغدت حکام و مأمورین دولتی مغرض تلکرافات مشعر بر رضایت از انتخاباتی که شده است میرسد و بالجمله داستان انتخابات و دسیسه کاریها که برای تشکیل یک اکثریت پارلمانی موافق با قرارداد و توافق دوله از مهمنترین مسائل سیاسی و اجتماعی کوئی ایران شمرده میشود تا بکجا بیانجامد.

اینک باقدامات کمیته زرگنده برای تشکیل کاینه بعد از کاینه مشیرالدوله پیردازیم کمیته زرگنده که اکنون هر کب است از طرفداران قرارداد و یک عدد از دمکراتها و یک جمع از اعتمادیون قدیم که حالا خود را سوسیالیست میخوانند و نظریات انگلیسیان را هم در تشکیل کاینه وغیره در بردارد میخواهند رئیس دولتی بر سر کار آورند که با مقاصد خصوصی آنها همراه باشد و با اجرای قرارداد موافق یا غیر مخالف و چون میرزا کریم خان گیلانی نفوذی در کمیته مزبور دارد و گیلان در دست برادران اوست و آنها بفتح الله خان سپهبدار گیلانی بستکی دارند در نظر گرفته میشود که فتح الله خان زمامدار دولت بگردد اما چون او هنوز مقام تصدی ریاست دولت را ندارد و مورد توجه ملیون نیست میخواهند میرزا حسن خان مستوفی الممالک رئیس شود و سپهبدار با یک عده دیگری را که در نظر دارند عضو کاینه او بنمایند حتی زمزمه میکنند که برخلاف رسم وعادت مملکت دونفر از اعضای معتمم کمیته را که سید ضیاء الدین طباطبائی و میرزا محمد صادق طباطبائی باشند در آن کاینه بمقام وزارت رسانیده یکی وزیر عدیله بگردد و دیگری وزیر معارف و باین ترتیب رفته زمام امور دولت را بدست کمیته در آورده مقاصد انگلیسیان را در اجرای قرارداد برآورند و خود نیز هر یک بمقاصد شخصی بر سند انگلیسیان هم در این نقشه آنها را کمک مینمایند.

بلی همان انگلیس که وزیر مختار او سرپرسی کاکس میگفت مستوفی الممالک

سیاست بازی پیگانه و انجلال قراطخانه

یکی از اشخاصی است که دیگر هر گز نباید دخیل کارهای دولتی بشود و میگفت کسی که نام مستوفی‌الممالک را ببرد قبل آن نیست که طرف گفتشکوی ما واقع گردد اکنون بربان وزیر مختار دیگر شر نهان بمستوفی‌الممالک برای تشویق او بقول کردن ریاست دولت میگوید شما تنها شخصی هستید که حیتوانید ایران را نجات بدھید.

اما مستوفی‌الممالک عاقلتر از آن است که فریب این سخنان را بخورد و یا آلت دست این و آن گشته بعد از یک عمر تحصیل نام نیک چندین مرتبه باشرافت ریاست دولت کردن همه چیز خود را که استقلال وطنش هم جزء آنها باشد فدای ریاست وزرائی چند روزه بنماید.

خصوصاً که او شریک ریاست مشیرالدوله بوده است و نمیتواند یفاصله‌همدست مخالفین وی بگردد بالجمله بعد از چند روز بحران ناچار میشوند بی ملاحظه سپهبدار کیلانی را بر ریاست دولت برگزینند و در این حال صدای مردم بضدیت با او بلند میشود با اظهار مخالفت شدید با قرارداد چهار نفر از وزراء سابق که ونوق‌الدوله آنها را بعید کرده بود و مشیرالدوله باز آورده اکنون در میان ملیون و جاهت دارند همان اندازه که در سفارت انگلیس و نزد طرفداران قرارداد بی وجاهتی و چون یکی از آنها برادر میرزا جواد خان سعدالدوله است که اکنون خانه نشین میباشد و همه وقت داعیه‌های بزرگ دارد چهار وزیر مزبور را وعده میدهد که اگر اورا بر ریاست وزرائی بر ساند آنها از وزرای وی خواهند بود آقایان هم میان هر دو مردم افتاده تبلیغات میکنند که تنها آن کس که جرئت داشته باشد قرارداد را نمکند سعدالدوله خواهد بود اما بدیهی است انگلیسیان راضی نخواهند شد کاینه‌ئی تشکیل بشود که این چهار نفر در آن بوده باشند گرچه سعدالدوله نظر بدی نداشته باشند.

و بهر صورت سعدالدوله و کارکنان او هم در برانگیختن خلق بر ضد ریاست سپهبدار کوتاهی نمیکنند این است که بیواسطه بعد از صدور دستخط ریاست اواز شاه در تهران انقلابی بروز میکند و از شاگردان مدارس شروع شده یکی دور روز شهر در حال انقلاب است بازارها بسته میشود محصلین و غیر آنها در اظهار مخالفت با قرارداد و باریاست سپهبدار فروکذار نمیکنند دولتیان هم با فشار سفارت انگلیس از گرفتار

کردن ناطقین و حبس وزیر گردن گرفتار شد گان درین اهیدارند و باید دانست که بمحض رسمیت یافتن ریاست سپهبدار و سهال سوئی رئیس نظمیه سابق که در زمان ریاست مشیرالدوله معزول شده بود و چنانکه نوشته شده عضو کمیته زرگمند گشته است بریاست نظمیه برقرار میگردد و بازیگر کارکنان ژنوقاله و قرارداد که همه در ظرف یکی دو روز دارای شغل و کار میشوند همدست شده و با فعالیت شدید آتش این انقلاب را خاموش مینمایند.

مرکز این انقلاب بطور خفا در منزل نگارنده است و روابط بارجال ضدقراورداد برقرار میباشد و بهمین سبب در حین گرفتاری جوانها و سردستگان انقلاب از طرف نگارنده و از جانب رجال معروف طرف توجه دولت بواسیل و وسایط مختلف در استخلاص آنها کوشش میشود بی آنکه معلوم بوده باشد همه ازیک راه است به صورت در مقابل فعالیت طرف مقابل اهتمام میشود که تمام گرفتار شدگان بی استثنای آزاد میشوند بی آنکه محکمه و استنطاقی در کار بیاید و این بواسطه توجه توده ملت است به مخالفین قرارداد گرچه این انقلاب مختصر در برهم زدن ریاست سپهبدار اثری نمیبخشد ولی سبب میشود که افکار ضد قرارداد قوت گرفته بیانیه ها بنام عموم ملت از طرف تجارت و کسبه طبع و نشر میگردد که ما قرارداد را لغو و باطل میشماریم و این اول دفعه است که میلیون بطور اجتماع کتاب و رسماً مخالفت صریح خود را با قرارداد اظهار مینمایند و در سفارت انگلیس و نزد دولتیان تأثیر شدید مینماید.

شاید خوانندگان کتاب من انتظار دارند در فصل بعد از این فصل بیان شرح ریاست دولت کردن سپهبدار گیلانی و سیاست بازی ییگانگان را بخوانند ولی مسائل دیگری هست که باید در یکی دو فصل نگارش یابد که وقت نوشتن آنها نکنند زان پس بنگارش کار دولت پردازیم.

فصل نوزدهم

شرح حال نگارنده و طرفداران جامعه ملل و کمیته آهن

در فصل دوازدهم نگارش یافت که نگارنده برای جلوگیری از نفوذ سیاست یگانه در مملکت بعنوان کمیته آهن در اصفهان بتوسط حسین خان معتمد مدیر ایرانی کمیته مزبور اوراق و اشیاء مربوط تشکیل هر کثر تهران کمیته را گرفته با خود به تهران میرم تا آنچه بتوانم با آنها چه رفتار نمایم . اینک بر قرار خود در آن کار اشارت مینمایم پس ازورود به تهران در این موضوع بایک تن از صمیمی ترین دوستان خود که در وطن دوستی او تردید ندارم قضیه را شرح داده اورا از اقدام و فکر خود آگاه می‌سازم و باو می‌گویم کمیته آهن در تهران من و شما هستیم بایک جوان که بسمت منشی گری با دقت انتخاب نمائیم که بانیت حقیقی ما موافق بوده باشد و این زهر را باندازه‌ئی که کشنده نباشد بکار ببریم و بلکه بشود اساس آنرا بره بزنیم .

عدالت با نگارنده موافقت می‌کند جوانی را هم انتخاب مینماییم و شرحی بر پیش دولت توشه می‌شود که هر کثر کمیته در تهران منعقد شده است بی آنکه توشه شود کجاست و بدست کی و کاغذی بر حسب تقاضای کمیته اصفهان بتأمیر رشت کمیته توشه می‌شود که او معزول است بی آنکه بجای وی کسی تعین گردد و چون مصادف می‌شود با عقد قرارداد انگلیس و ایران کمیته هر کثر خود را در بسته اهانت مهروهم شده برای وعده غیر معین مستور مینماید در این حال کلیل هیک از لندن احضار می‌شود و اواز اصفهان به تهران آمده بسراج کمیته هر کثر می‌رود بی آنکه اورا بیابد در اصفهان هم بعد از عقد قرارداد و جشن گرفتن کمیته آهن برای آن بوطخواهان آن شهر حالی می‌کند تأسیس کمیته مزبور برای چه مقصد بوده است و اشخاصی که در حقیقت

فصل نوزدهم

کمیته را نشناخته داخل شده اند خارج میشوند و هیاهو برضد کمیته بلند میشود حسین خان معتمد هم چشم کلنل را دور دیده بموجب یک ماده از نظام امناء کمیته ای که هر وقت وجود کمیته انقلابی اگر ضرورت نداشته باشد آنرا یک حزب سویال دمکرات میتوان تبدیل کرد کمیته انقلابی را منحل ساخته آنرا به حزب مزبور تبدیل میکند یعنی آنکه خود را در رأس حزب قرار بدهد بلکه اصفهان را هم ترک کرده هدتی در میان بختیاریها میماند.

و همچنین کمیته آهن منحل شده است که انگلیسیان و کارکنان آنها لازم صالح است کمیته زرگنده را میسازند.

باز ازحال و کار خود بگویم بعد از برگشتن از اصفهان از راه فروش باقیمانده از میراث پدر عسرت معاشی که داشتم اند کی بر طرف شد و باقراردادی که با حکومت آذربایجان قفقاز در مذاکره بود بسته شود برای رفتن بیادکوبه و تأسیس یک آکادمی و خدمت در قسمت فارسی آن تهیه راه معاش برای خود میدیدم دولتیان آگاه میشوند و از گوش و کنار ملامت میشنوند که هرا مجبور ساخته باشند استخدام دیگران را پذیرم ناچار حقوق مقطوع شده هرا بعنوان ریاست یک مجتمع علمی وادیبی در وزارت معارف برقرار میسازند مجمع مزبور تأسیس و از شعبه کنفرانس و خطابه شروع میشود تندروان از ملیون که با کاینه و نوق الدوله ضدیت دارند و برضد قرارداد اقدامات میکنند آمد و رفت هرا بدایره معارف که موجب پاره ای از موقعیتها برای وزیر معارف منسوب بونوق الدوله است خوش نمیدارند اما من در کار معارف نمیتوانم نظریات سیاسی را دخالت بهم و مکرر در خطابه ها میگویم معارف فوق همیط است و تنها عاملی که میتواند همیط فاسد را صالح کند معارف است و باز هم معارف.

یکی از موضوعات که در ضمن خطابه های رسمی وزارت معارف نگارنده طرح میکند و موجب هیاهوی هنگامه طلبان از موافق و مخالف میشود مسئله اصلاح خط فارسی بلکه خطوط اسلامی است که در تعقیب نگارشات و اقدامات دیرینه از طرف داشمندانی چند از فارس و ترک و عرب در لزوم اصلاح خط شده بیاناتی میشود و رساله ای که بعنوان خط خوان اتألف شده قرائت میگردد و نمونه های از نگارشات

شرح حال نگارنده و طرفداران جامعه ملل و کمیته آهن
بان خط را که اعراب بصورت حروف وضع شده جزو حروف است نشان داده راه
اصلاح تدریجی خط کنونی را ارائه میدهم و هم عقیده جمعی را که باید حروف لاتین
را گرفته اساس خط را تغییر داد بیان نہیمایم بی آنکه خود اظهار عقیده در انتخاب
کدام یک از دو صورت کرده باشم .

هیاهو در اطراف این موضوع برخاسته مخالفت‌هایی بروز می‌کند اشخاص عوام
فریبی می‌خواهند رنگ مذهبی بآن داده سنگ قرآن را بسینه بزنند که با اصلاح با
تغییر الفباء قرآن از میان می‌رود در صورتی که قرآن بهر القباء نوشته شود قرآن است
و مقام مقدس خود را دارا بعضی می‌خواهند رنگ سیاست بآن داده طرح شدن این
موضوع را بتحریک اجانب نسبت بدیند و بالجمله نگارنده موقع را برای تعقیب ب
موضوع مناسب نمیدیده آنرا برای وقت خودش می‌گذارد و هنگامه‌های برپا شده فرو
می‌شینند خصوصاً که ملتft می‌شوم کاینه و نق الدوله برای اینکه حرف قرارداد کنتر
بمیان باید می‌خواهد سرهارا باینگونه صحبت‌ها گرم نماید .

بدیهی است این موضوع روزی باید حل شود والفباء ما بصورتی درآید که
با نداشتن معنی هیارت و لفت هم بشود آنرا صحیح خواند و توانستن خواندن فرع
دانستن معانی الفاظ و مفاد عبارت نبوده باشد چنانکه اکنون هست و دانشمندان
می‌گویند ما باید همه چیز خود را اصلاح کنیم واز الفباء شروع نمائیم .
آری چنانکه در میدان جنگ فتح و غلبه باکسی است که توپ و تفنگش یک ذرع
بیشتر بزنند تفوق اجتماعی و اقتصادی و سیاسی که همه مربوط بدولتمندی است برای
کسی است که الفباء او یک روز زودتر طفل اورا با سواد نماید .
دنبی میدان مبارزه زندگانی است و سلاح این میدان برتری در علم و صنعت است
و آسانی کار تعلیم و تعلم اول وسیله آن است ورفع نواقص الفباء در تحصیل این وسیله
مدخلیت بزرگ دارد .

نگارنده تصور می‌کند که عقب ماندن عالم وسیع اسلامی با هزایای توحیدی که
دارد از قافله پیشقدمان از ملت‌های دیگر دو سبب اساسی دارد یکی نقصان تعلیم و تربیت
زنهای و پسرگردان کار جامعه نداشتن آنها دیگر نارسانی الفباء و مشکلات تحصیل سواد

فصل نوزدهم

که دیگران با خواندن خط باسواط میشوند و ماباید باسواط باشیم تاخط را بخوانیم و بدینه است که مراد از نقطه نظر عمومی است و اگرنه در هرجامعه اشخاص با هوش هستند که با هر مشکل نبرد کرده خود را بمقصود میرسانند.

خلاصه در این ایام نگارنده بکارهای معارفی میپردازد و از سیاست خود را دور میگیرد وسیعی دیگران که مرا بازآلوده کارسیاسی نمایند بی تیجه میماند چنانکه در قصنه طرفداری از جامعه ملل رویداد بشرح ذیل.

در اروپا و امریکا اختلاف کلمه در موضوع مجمع اتفاق ملل روی میدهد اروپائیان یعنی هتفقین اصرار دارند امریکا در مجمع اتفاق ملل عضویت بیابد ولی او نمیزدیرد یکی برای آنکه نمیخواهد خود را بکارهای اروپا وغیره آلوده کند و دیگر آنکه میداند مجمع اتفاق ملل تا روح حقیقی خود را بیابد طول خواهد داشت و اکنون آلتی است در دست هتفقین برای رسیدن مقاصد خود و تحمیل کردن خسارت جنگ فوق العاده بر تمجیدین بقوت این مجمع در اینصورت هتفقین مجبور میشوند مجمع را بی امریکائیان دائر کنند و در اینصورت لازم میبینند دولتهای ضعیف که بتشویق آنها داخل مجمع شده اند علاقمندی خود را بمجمع زیاد ظاهر کنند و انگلیس و فرانسه که مهمترین بازیگران این صحنه هستند میکوشند رأیهای موافق بارای خود را در جامعه ملل زیاد کنند مجتمعاً در موضوعات مشترک و هر یک منفردآ در مصالح ومنافع خصوصی از جمله ایران است که بتشویق انگلیسیان جزو جامعه شده است و انگلیسیان تصور میکنند با رابطه قرارداد یک رأی بنام ایران همه وقت و در هر موضوع بعده رأیهای موافق آنها افزوده میشود این است که وزیر خارجه ایران نصرةالدوله در اروبا با تلگراف رمز بثوق الدوله میکوید لازم است در تهران مجمعی برای طرفداری از جامعه تشکیل شود از اشخاصی که در اروپا مخصوصاً ناشناس نبوده باشند و آن مجمع دو کس از اشخاص را که اکنون در اروپا هستند بعضیت خود پذیرفته و همانها را بمجامع طرفداران جامعه ملل معرفی کرده نماینده خود قرار بدهد.

وثوق الدوله در شانزدهم برج قوس یکهزار و سیصد وسی و هشت (۵۱۳۳۸) از نگارنده و چند تن دیگر دعوت کرده تقاضا میکند مجمع مزبور را ما تشکیل

شرح حال نگارنده و طرفداران جامعه ملل و کیته آهن
بدهیم و میگوید این یک کار بین المللی است و هر دو دسته جنگجو با آن موافقت
دارند در صورتیکه حقیقت امر اینطور نیست .

در این مجلس نگارنده فرصت را مقتضم شمرده محروم بونوق الدوله میگویند
در موضوع قرارداد ایران و انگلیس من اکر خیلی خوشین بوده باشم خواهم گفت
شما غیراز آنچه کرده اید چاره نداشته اید بکنید و گزنه با اختیار ممکن نبود بچنین کار
اقدام نمائید فرض میکنیم آن خوشبینی را دارم در اینصورت میگویند شما خود چاره
نداشتهید که یک ظرف شکستنی را از بام بیندازید و بشخصه هم نمیتوانستید فرود آمده
آنرا حفظ کنید اما میتوانستید بدیگران محروم بسپارید نگذارند بزمین آمده فنا
باید چرا این کار را نکرده و نمیکنید ؟

رئیس الوزراء از این اعتراض باندیشه طولانی فرو رفته جوابی ندارد بدهد
میگوید حالا کاری است شده و معلوم نیست عاقبتش بکجا بیانجامد عجالتاً از این مبحث
گذشته تقاضا میکنم در معارف را برای شخص خود نگاهدارید و نگذارید
آنچا بجای است بیگانه یقند که دائره اش را محدود سازند بلکه از این راه گمکرده های
خود را جستجو نمایم و اکر اهروز نشد لاقل امیدوار باشیم که فردا بشود و در اینسکار
نظری بمعارف هندوستان افکنده از آنجا درس عبرت بگیریم .

نوق الدوله - پتصور میکنند ما مجبور هستیم برای همه کارمان مستشار از
انگلیس یاوریم ؛ خیر اینطور نیست بخواهیم میآوریم نخواهیم نمیآوریم .

نگارنده - این در صورتی است که شما با آنها هم قوه بوده باشید ولی در
صورتیکه آنها قوی هستند و شما ضعیف شما را مجبور میکنند که بخواهید و بپذیرید .
و مناسب بود اضافه کنم آنچه را از مجرای هوتفی شنیده ام که انگلیسیان برای
همه دولار دولتی ها مشاور در نظر گرفته اند و اشخاص را تقریباً تعیین کرده اند برای
معارف هم خیال کرده اند پروفسور براؤن را بفرستند اما چون بعلوم محروم این مسئله
در نظر گرفتن براؤن بنگارنده گفته شده بود اظهاری نکردم خلاصه در اطراف این
موضوع که نمیباید گذارد در کارهای اساسی معارف دست دخالت بیگانه داخل گردد
قدری صحبت میشود و رئیس دولت میگوید ما شما هم مقیده هستم بوزیر علوم

فصل نوزدهم

بگوئید از من وقت بخواهد یکی دوساخت در این باب صحبت بداریم ولی آنوقت بدمست نمیاید.

نگارنده مذاکره خود را با رئیس دولت خاتمه میدهم بین سخن که بطور مزاح باو گفته میشود چون اهل داد و ستد هستید میگویم اگر در معارف را آزاد گذاردید و در توسعه آن کوشیدید تقدیمی قابلی هم بشما داده خواهد شد با تیسم میگوید چه خواهد بود؟ میگوییم رساله نوشتہ شرح میدهم که شما بتوسعه معارف از روی اختیار که خدمت اساسی بلکه اساسی ترین خدمتهاست به مملکت کناهی را که در عقد قرارداد از روی اضطرار مرتكب شده بودید کفاره دادید.

این سخن بر رئیس وزراء بر میخورد بسیار هم بر میخورد ولی با خنده میگذراند و میگذرد و اما طرفداری از مجمع اتفاق ملل - یکی دو روز میگذرد و در بهارستان یعنی در اطراف مجلس شورای اسلامی بر حسب تعیین مکانی که از ظرف دولت شده کسانی که باید همچون راستشکل بدهند مجتمع میگردند و چون در جلسه مقدماتی کرده و از یکمده اشخاص دیگر هم دعوت نموده اند در جلسه سیم در بهارستان تقریباً بیست هزار جمع شده بانتخاب هیئت رئیسه خود میردازند.

پس از رسمی شدن مجلس دونفر را که وزیر خارجه در اروپا تعیین کرده است بکی میرزا محمد علی خان ذکاءالملک و دیگر میرزا فرج الله خان منتظر اسلطنه بنمایندگی از طرف خود معین مینمایند در این صورت مقصود اصلی از تأسیس این جمیعت حاصل شده است وزیر خارجه طرفدار جدی قرارداد خواهد توانست با آن دو نفر که برای همین کار با آنها موافقت کرده است و اعتبار نامه‌ی که پعنوان نمایندگی از طرف میلیون ایران در دست دارند بمقاصدی که دارد بهتر کامیاب شود دولت هم دیگر اصراری ندارد که این مجتمع هر تباً دائر بوده باشد ولی وارد شدگان بمجموع که در ش بر روی طرفداران قرارداد واعضای کمیته زرگنده هم بسته نبوده بلکه برای آنها بازتر بوده است تا دیگران بویژه مخالفین قرار داد که عددشان بسیار کم است و در اقلیت کامل هستند میخواهند این وسیله را در دست داشته باشند و این عنوان را برای پیشرفت مقاصد دیگر که دارند مفتخم میشمارند.

شرح حال نگارنده و طرفداران جامعه ملل و کبته آهن

خصوصاًکه برای مخارج دفتری و خروج جلسه ها بولی هم از دولت میگیرند
بیش از آنچه ضرورت دارد بدیهی است این کاری نیست که نگارنده بتواند
با این اشخاص در آن بذل جهد نماید بعلاوه که اشخاص صالح از میلیون باین مجمع
خوش بین نیستند و کاری را که قرارداد کنارند گان با تشویق یگانگان تأسیس میکنند
و ممکن است در اجرای قرارداد بمنزله یک مقتضی و با دربرهم زدن آن بمنزله یک
مانع بوده باشد یک کارملی سودمند بحال وطن نمیشناسند از طرف دیگر قسمتی از
نمایندگان مجلس شورای اسلامی که در مرکز و ولایات انتخاب شده اند و در بهارستان
جلسه دارند بالمقابل این مجمع در بهارستان بی آنکه آنها در آن دخیل باشند موافقت
ندارند و به صورت اسباب مخالفت با این مجمع در داخل و خارج آن جمع شده عنوان
خوش بخود نمیگیرد و نمیتوان با این اعتنای بدانجا آمد و رفت کرد.

نگارنده هم فرصت را غنیمت شمرده لایحه‌ئی را که خواهید خواند در شماره ۱۰۴
روزنامه رهنما نشر شده است در یکی از جلسه های مجمع میخواند و دیگر
خود را دور نمیگیرد بعضی از اشخاص حقیقت خواه هم دوری مینمایند و مجمع
منحل میگردد.

صورت لایحه «آقایان محترم چون هیئت مؤسس مجمع ملی که برای نشر
افکار بین‌المللی و هوای خواهی از مجمع اتفاق ملل تشکیل یافته عده اش بعد کفایت
رسیده است و از امروز باید بادای وظیفه‌ئی که بعده دارد پردازد لازم میدانم این
چند کلمه را تذکرآ عرض نمایم.

جامعه ملل که عنوان مقصدش ریختن طرح اساس صلح عمومی است تزدیک
یک قرن است بعنوانهای مختلف نام و نشان خود را گوشت عالمیان نموده است و در
جنگ عمومی که بدینهی شامل نوع بشر شده‌ها خواهان مجمع مژبوری شت امیدوار
شدند که راه رسیدن بمقصود را تزدیک تصور نمایند بطوریکه گاهی بخطار می‌آورند
براستی و حقیقت جنگ عمومی مقدمه صلح عمومی خواهد بود خصوصاً وقتی دیدند
و شنیدند تأسیس جامعه ملل روی اساس صلح و ترک جنگ و جدل واقع گشت
و نظم ائمه آن بصورتی که اگر بتمام معنی جاری شود اول قدم است که رو بساخت

عالی بشری برداشته میشود منتشر گشته است و بزودی در میان ملت ما هم نشر خواهد شد.

ولی یک نکته راهم نباید از نظر دور داشت و آن این است که تأسیس مجمع اتفاق ملل بتمام معنی یا باید بواسطه تهذیب اخلاق عمومی بوده باشد که ملل عالم از روی آن حسن اخلاق بنام مقدس انسانیت از ایجاد موجبات اختلافات مایین خود احتراز نمایند و اگر احياناً اختلافی رویداد در محکم وجودان صلح جویان با اسباب عادی قطع و فصل گرد و یا باید شدت احتیاج در اشتراک درسود وزیان عمومی تأسیس مجمع اتفاق ملل را ایجاب نماید غیر از این دوراه راهی بنتظر نمیرسد.

بدیهی است علم و تربیت بشری هنوز بدرجه‌ئی نرسیده است که از روی دانش و پرورش دست رد بسینه حرص و طمعها گذارده بمقصد اصلی که صلح و سلامت است برسیم و یالاقل تزدیک گردیم چنانکه ملاحظه میکنیم هرچه بدختی بیشتر شامل حال ملل عالم میگردد اشتعال آتش بعض و کینه و حرص و طمع بر زیادات میشود بطوریکه یک صاحب زبان که با هزاریان محسنات صلح عمومی را گوشزد عالمیان میکند در همان حال اشتبای خود را صاف و حلقوم خویش را وسعت میدهد که بتواند سرتاسر جهان را بیلعد این است طبیعت بشری که هیچ قوه‌ئی نمیتواند در عالم اور امحدود کند هرگز احتیاج آیا ملل عالم خاصه اقویای آنها احتیاج خود را بصلح عمومی و تأسیس جامعه ملل برای نگاهداری آن احساس کرده‌اند من در این مسئله هنوز شک دارم آیا صدای صلح و سلامت خواهی براستی و حقیقت از حلقوم دول بیرون می‌آید که صلح جویان جهان آن صدا را سروش غیب دانسته زمین و آسمان را از صدای لیک خود پر نمایند من در این موضوع هنوز تردید دارم.

زیرا در عین خوشبینی که در وجود نابود من بعد افراط بوده و هست حوادث اخیر دنیا با آنچه بچشم و گوش خود دیده و شنیده‌ام یک اندازه هر کجا صدای صلح عمومی بلند خوشبینی خود را محدود نگاهدارم با وجود این هر کجا صدای صلح عمومی بلند میشود سراسر وجود من برای شنیدن آن گوش میگردد هر کجا نام مجمع اتفاق ملل برده میشود باستقبال آن میشتابم و یک مسئله را هم نباید از نظر دور داشت که اگر

شرح حال نویسنده و طرفداران جامعه ملل و کمیته آهن امروز جامعه مللی که تأسیس هیشود معنی حقیقی خود را در بر نداشته باشد این مرحله‌ی می‌از مراحل زندگانی اوست که می‌باید روزی آن معنی را در برخواهد گرفت.

عنوان مجلس صلح عمومی در اواسط قرن نوزدهم مسیحی در اروپا با ابهت و عظمت گوشزد جهانیان گشت در صورتیکه آن روز تنها در صلب افکار صلح جویان بود و نشوونما مینمود بعداز آن مراحلی پیمود و در هر مرحله از تجربه‌های دانشمندان چیزی برخود افزود تا این وقت که بد بختیهای جنگ عمومی حاجتمندی باین مؤسسه بین المللی را پیش از پیش محسوس می‌سازد خصوصاً که دماغهای ميلو از تحصیلات جنگجویی اکنون تکیده شده‌اند از آلات و ادوات جنگ تهی گشته سرمایه‌های زیاد با سرهای پر شور سوخته و بازیزیر خالک رفته وبالاخره دنیا اسلام‌شوری خسته و فرسوده گشته است در اینصورت اندیشه تأسیس مجمع اتفاق ملل اگر گفته شود پس از طی مراحلی که نموده است شاید طولی نکشد که قدم بعال و بسود بگذارد زیاد دور از حقیقت نبوده باشد یعنی دنیا کنونی شاید تزدیک شده باشد که منافع مشترک خود را در توسل بدیل این مؤسسه عالی بداند و احتیاج خود را بریختن طرح اساسی صلح بادوامی احرار کند در اینصورت بر عموم ملل مخصوصاً ملت‌های عقب‌مانده لازم است خود را از این دائره دور نگیرند و شرکت در این اساس را موجب سعادت خود بدانند و معتقد باشند که اگر مجمع اتفاق ملل تمام معنی امروز صورت پذیر نباشد فردا خواهد بود و دیر یازود دنیا ناچار است رو بصلح برود پس باید مهیا و آماده بود و با پیشوان قافله صلح و سلامت همقدم گشت تا از وا هاندگان محسوب نگردید.

بالاین قصد و باین نیت بالاطلاع اجمالي که از جریان امور و از افکار صلح جویان داریم می‌خواهیم ما هم در مملکت ستمدیده خود وظیفه ملیت خود را در این مرحله ادا کرده باشیم این است که در این مجمع کرد آمده بتبدل افکار پرداخته طرفداری ملت خود را از جامعه ملل اظهار کرده حسن توفیق و سعادت ملت را خداوند خواهیم. وهم باید تصدیق کنیم که در قرن‌های اخیر بواسطه اوضاع طبیعی مملکت بواسطه سوه اداره بسیاری از حکومتهای پیش بواسطه جریانهای مختلف سیاست‌های خارجی

فصل نوزدهم

در مملکت ما بواسطه درس‌های بدی که از طرف سران و سروران قوم بجامعه ما داده میشده است و بجهات دیگر حس اجتماعی و مسئولیت مدنی که از بزرگترین شرافتهای بشری است در میان ما بنهاست نا توانی افتد است حوادث اخیر هم بجای آنکه موجبات توانایی و قوت آنرا فراهم آورد برضعف آن افروده است بحدیکه دیدن آن بادیده غیر مسلح مشکل بنظر می‌آید در اینصورت بزرگتر وظیفه که متوجه این مجتمع ملی است آن است که روح اجتماعی ملت را باهتزاز آورده دلهای فسرده منجمد شده را بتزریق روح حیات تازه و رسیدن بهار آزادی و آسایش گرچه در بحبوحه زمستان بوده باشد ذوب نموده بهیجان عقلانی در آورده که اگر مجتمع کوچک ما بادای این وظیفه بزرگ‌نمایی کرد و پس از مدتی افسردگی و پژمردگی وسائل نشر روح حیات را در کالبد ملت ستمدیده فراهم آورده میتواند افتخار کند که بادای بزرگتر وظیفه خود قیام و اقدام نموده است و چون روح ملت افسرده باهتزاز آمد خود برای هم آواز گشتن با ملت‌های زنده عالم و طرفداری نمودن از مجتمعی که بحقیقت مجتمع اتفاق مملکت بوده باشد حاضر و مهیا خواهد بود.

وهم باید دانست که مجتمع ما وقتی میتواند روح اجتماعی ملت را بهیجان آورده بادای بزرگ‌تر وظیفه خود کامیاب گردد که او خود متصف بهمین صفت و دارای روح اجتماعی بوده باشد.»

دیگر از کارهای که نگارنده در این ایام با آنها اقدام می‌کند یکی تأسیس انجمنی است بعنوان انجمن معارف خواهان برای اصلاحات معارفی و موقیتهای حاصل می‌گردد و دیگر انجمن ادبی ایران را که مکرر دائر کرده است و بواسطه مسافرت‌های طولانی و کوتاهی همتها و نظرها برهم خورده است با یاری جمعی از اهل ادب باز دائر مینماید و شخصاً آنرا اداره می‌کند بامید آنکه بشود از این راه خدمتی بادیيات مملکت کرده نگذارد عالم ادبی که یکی از مفاخر بزرگ ایران است و در ملت‌های دیگر هم علاقمند بسیار دارد تهای بصورت سیجمع و قافیه بازی و بسیرت مدح و ذم بجا یابیجاسرون و دن واستفاده های مادی نمودن در آید.

فصل بیستم

ریاست فتح الله خان «پهادار اعظم گیلانی و اوضاع در بار و سیاست بازی بیگانه»

نخست باید از اوضاع دربار و دوازده دولتی در این وقت سخن گفت تا خوانند کان
بتوانند از آنجا پی با اوضاع دیگر برده قضاوتن حقیقی بنمایند.

پادشاه جوان ماسلطان احمد شاه قاجار بی علاقه به مملکت است شاه میگوید.
چنانکه نگارنده از زبان برادرش که او خود از وی شنیده بود میشنوم دیدم مردم
با پدر ماچه معامله کردن پس باید تحصیل هال کرد و تاممکن شد اینجا ماندوهر وقت
ممکن نشد بیک مملکت آزاد رفت آنجا زندگانی نمود.

بدیهی است اگر اطرافیان شاه مردم وطن دوست دانشمند میبودند چه در دوره
زندگانی مکتبی او وچه در دوره تاجداریش اورا بخیر و شر خود آگاه ساخته حب وطن
وعشق مملکتداری با شهامت را در دل و دماغ اوجای داده بودند در آن صورت شاید
اخلاقی غیرازاین که هست از اودیده میشد ولی اطرافیان بی لیاقت عیاش و طماع
بجای کار بطعمکاری و شهوترانی او خدمت کرده اورا ازملت و مملکت و بلکه از خود
او دور ساختند.

پیش از اینکه شاه بفرنگستان مسافت نماید کاری که در سلطنت خود میکرده
است در عید ها سلام نشستن و اهضاء کردن فرامین و احکام آنهم در موارد خیلی لازم
زیرا بواسطه احتراز از میکرب بقلم و کاغذ تا میتوانسته دست نیکداشته است گاهی
سفرای خارجه را هم بطور رسمی یا غیررسمی میبذرفتنه است و گاهی باریس دولت
صحبتی میداشته بی آنکه دخالتی در کارهای جاری مملکت داشته باشد در صورتی که
در رسیدگی بکارهای شخص خود مخصوصاً در آن قسمت که مربوط بعایدات بوده
باشد کمال مراقبت داشته و دارد.

فصل بیستم

بعد از بازگشتن از اروپا هفته یکم رتبه هیئت وزراء در حضور او منعقد می‌گردد و عاند پیش خود را در دخالت در کارهای مملکتی دور نمی‌گیرد خصوصاً در قضیه بلشویک و متعجسرین شمالی که از کار آنها که اگر دشمن جان او نباشد دشمن مالش مستند اندیشه بسیار دارد.

شاه در بیرونی از افکار ناصرالملک در چند سال نیابت سلطنت او و خصوصاً بعد از برهم‌بخاردن سلطنت تزاری بانگلستان توجه بسیار می‌کند مسافرت اوهم بانگلستان و آنچه در آن محیط دیده و شنیده بر توجه او بآنها افزوده است.

وزری چند پس از ورود شاه به تهران در باغ گلستان بحضور او رفته بشرح ذیل گفتگو مینمایم. نگارنده - مشعوف هستم که اعلیحضرت اروپا را در موقع جنگ ملاحظه فرموده. شاه از روی حیرت برای چه - چونکه در غیرموقع جنگ بدبهتیهای اروپا آن طور که هست دیده نمی‌شود. شاه - بسیاری از این ممالک که من دیده‌ام شما هم دیده اید - بلی هم پیش از جنگ آنها را دیده‌ام وهم در ایام جنگ حقیقته جای افسوس است که آسوده ترین مردم دنیا بواسطه حرص و طمع مشتی کم از طمعکاران و خودپرستان آنها دچار این همه بدختی بگردند اعلیحضرت تا برای همچه ارمنستان آورده‌اید. شاه باتسم چه می‌خواهد بر عایت اقتضای وقت در صلاح ملک و ملت در اول شرفیابی خود در فرج آباد عراضی عرض کرد از روی خیرخواهی اینک نیز در همان زمینه عرض می‌کنم قانون با اعلیحضرت مسئولیت نداده است دیگران نخواهند مسئولیت خود را متوجه اعلیحضرت بنمایند مرادم موضوع قرارداد است شاه از شنیدن این جمله اظهار مسرت کرده می‌گوید حقیقت همین است آن اختیارات که برای سلاطین قاجاریه بوده است برای من نیست در اینصورت دلیل ندارد مسئول کار دیگران بوده باشم بعد رشته سخن را برگردانیده می‌رسد شنیدم در موضوع اصلاح القباء صحبت داشته‌اید نگارنده بلی صحیح عرض شده خواستم بینم زمینه برای شروع باینگونه اصلاحات حاضر شده است یا خیر شاه اصلاح الف باء لازم است و چه ضرر دارد ما هم الف باء لاتین را گرفته همان کار را بکنیم که بسیاری از ملت‌ها کرده‌اند نگارنده هیچ ضرر ندارد خصوصاً که القباء معمول را هم برای امور دینی و مذهبی نگاهداریم تاوقتی

ریاست فتح الله خان سپهبد اعظم گیلانی و اوضاع دربار و سیاست بازی بیگانه
که عربها باصلاح خط خود پیردازند و در صورتی که افکار برای اصلاح الفباء حاضر
نمایش داده باشد برای تغییر آن چگونه حاضر خواهد بود شاه بسیار از سفر اروپا روشتر
و هر باتردیده میشود و این نتیجه خوبی است که از این مسافت بدست آورده است
اینک از دو اثر دولتی بگوییم که در دوره هش رو طیت بر عرض و طول خود افزوده اند
بی آنکه عمقی در آنها دیده شود .

دو اثر دولتی از کشوری ولشگری باند ازه ئی خراب است که بر استی نبودنشان
برای آسایش مردم از بودن بهتر است اشخاص قدیم که اغلب بی اطلاع و کهنه پرستند
سرکارها بوده اند یک عدد از جوانهای نیم تحصیل کرده و یاروزی چند زنگ مدرسه
دیده هم بهر وسیله بوده است خود را باداره های دولتی داخل کرده اند و بر وجود
بسیاری از آن پیر و جوانها که فضای اطاها را تنگ کرده اند غیر از اتفاق مال ملت
و افروزن مشکلات برای مردم هیچ نتیجه ئی مترتب نمیباشد .
بالجمله اوضاع دو اثر دولتی در مرکزو ولایات شرم آور شده است و جز آنکه
همه را منحل ساخته طرح بهتری بریزندور شته کارها بدست اشخاص آگاه و کارکن تری
یفتند چاره ندارد .

آیا این مقصود بدست یک قوه ایرانی بی آنکه انگشت خارجی در آن باشد
بعمل خواهد آمد البته اگر بشود سعادت است برای ملک و ملت .
واما وضع ملیون واحد سیاسی - ملیون بردو قسمند یک قسم اشخاصی
هستند غیررسمی بنام آقا و آقا زاده سردسته مشروطه چی حزب ساز وزیر تراش
کاینه آورو کاینه انداز این جمع در هر کاردخت کرده برای این و آن واسطه شغل و کار
شده مداخل و معابر میکنند و از اینکونه مردم این زمان زیاد دیده میشوند با تهدید
معزولی دادن بوزرای منصب و نوید وزارت دادن بمنتظر وزاره ها دخلی میکنند
و حوزه ئی گرم نموده براعتبارات خود میفرمایند و لزالت شدن در دست بیگانگان هم
در صورتی که برای مقاصد آنها سودی داشته باشد بالک ندارند این است که برای هر
یک از رجال دولت که تمویی دارند و میتوانند نمکی باش سیاست مآبان پیاشند
طرفدارانی پیدا شده که سنگ و وزارت وبا ریاست آنها را بسینه هیزند .

فصل بیستم

قسمتی دیگر از میلیون اشخاص صالح وطن دوست هستند که از روی صداقت باهم مینشینند میگویند و میشنوند و اظهار غم خواری برای مملکت میکنند بی آنکه چندان تأثیر عملی بر کار آنها نداشت بلکه زیرا که اغلب تهی دست هستند و از جووه یغما شده بهره‌ئی نبرده‌اند و تنها سرمایه آنها احساسات وطن خواهی است بی آنکه زر وزوری داشته باشند و بواسطه عفت نفس بابدان قوم دم خوار نمیگردند این است که اغلب در سیاست عقب میمانند و به رصورت اختلاط این دوسته از میلیون و نبودن قوی تمیز حقیقت از میخاز بدگمانی شدیدی را در جامعه تولید نموده است بطوریکه اشخاص صالح هر چه میخواهند باهم هم صد اشده بقوه اجتماع کاری از پیش بینند موفق نمیگردند و دست منافقین میان آنها تقطیع نموده جمع ایشان را بتفرقه مبدل میسازد و این خاصیت در هر جامعه که در علم و تربیت مقام جامعه ما را داشته باشد دیده میشود و شاید در ایران از روی عوارضی که اینجا جای ذکر نیست بالتبه شدت داشته باشد در میان حوزه های ملی آن حوزه کامرا و اترشده است که بواسطه یا ب بواسطه بخارجه ها مربوط باشد که البته آنها در زمرة قسمت اول از میلیون که گفته شده محسوب میشوند زیرا قسمت دوم ییگانه را ییگانه میداند هر که بوده باشد.

در اینصورت اگر گفته شود کمیته زرگنده برابطه با انگلیسیان بیشتر و بهتر میتواند دخیل کارهای باشد خطای گفته نشده است بلی کمیته زرگنده با همراهی انگلیسیان سپهبدار اعظم گیلانی را رسیس دولت میسازد قسمتی از میلیون هم که با آنها رابطه دارند دل خود را خوش میدارند که دوستان خود را بوزارت برسانند.

سپهبدار اعظم فتح الله خان گیلانی شخص وطن دوست و نیکو فطرت است اما اطلاعاتی را که لازمه زمامداری امروز یک مملکت میباشد با این همه محدودرات داخلی و خارجی که موجود است ندارد بعلاوه از خارجه ها ملاحظه بسیار دارد. سپهبدار بواسطه بذل و بخششی که داشته است نامش در شماره رجال درجه اول مملکت بوده میشود اما از وقتی که املاک زیاد او در گیلان یغما شده است این خصیصه اوهم از کار افتاده و شاید همان نقصان دارایی با وجرئت داده است که در این وقت بار چنین مسئولیت بزرگ را بدوش خود بگیرد.

ریاست فتح الله خان سپهبدار اعظم گیلانی و اوضاع در بار و سیاست بازی بیگانه، رئیس تازه دولت مجبور است هرچه انگلیسیان بگویند اطاعت کند چه هر کار محتاج است پول و پول را بانک شاهی باید بدولت بدهد با اجازه سفارت انگلیس کدام پول را بانک شاهنشاهی ایران باید بالاجازه سفارت انگلیس بدولت بدهد آیا مراد از پول پیش مقدمه قرضی است که بموجب قرارداد برای مصارف لازم مملکت میدهد؟ اگر این باشد شاید حق داشته باشند بگویند باید بدانیم بهچه مصرف میرسد خصوصاً که تکلیف قرارداد واستقراض هم که فرع آن است هنوز معین نیست خیر این نیست بلکه پول خود ایران که در بانک شاهی است بانک هزبور بی اجازه سفارت نمیردازد و بدان میماند که سفارت انگلیس خرج و دخل دولت را بگفته دیگران کنترل نموده باشد هزار افسوس و باز هم هزار افسوس.

در این وقت سید ضیاء الدین مدیر رعد و رئیس کمیته زرگشته و بواسطه است میان رئیس دولت و سفارت انگلیس پس رئیس وزراء باید از واسطه هم حرف شنوی داشته باشد و مقاصد او و همستانش را برآورد تا او هم بسفارتخانه انگلیس آمد و شد کرده کارهای ویرا آنجا انجام بدهد.

و اما نقشه ریاست سپهبدار اعظم - سپهبدار سیاست خود را معین کرده است روی همان نقشه که مشیرالدوله وزیر سلف او کشیده بوده است یعنی سیاست همهم داخلی در پیروی اساس مشروطیت این بصورت ظاهر و اعا در باطن با یک تفاوت و آن این است که مشیرالدوله نه تنها باقی مانده انتخابات را میخواهد مطابق قانون و از روی صحت انجام بدهد بلکه انتخابات گذشته را هم که مورد اعتراض بسیار واقع شده است خواسته است با مراجعته کردن با فکار عمومی رنگ قانونی بآن بدهد و مشکلات داخلی و خارجی همه بر سر همین موضوع تولید شده که اگر او موفق شود و مجلس را بطور قانونی ازو کلای حقیقی ملت دادر کند بطور قطع قرارداد و تقویت الدوله از آن مجلس رد خواهد شد و انگلیسیان نخواهد گذارد مجلس بآن صورت دادر گردد بلکه میخواهد صورت سازی شده باشد و مجلس دادر شود که نمایندگان آن لااقل اکثریت آنها موافق قرارداد بوده باشند و اما سپهبدار اعظم که میگوید پیروی اساس مشروطه از طرف دیگر هم صریح میگوید چنانکه نگارنده خود مکرراز او

فصل بیستم

شنبیله است هن مجلس را باز میکنم با هر وکیلی که باشد و بهر صورت که انتخاب شده باشد بی آنکه گوش باعتراضی بدهم چون بیش از این نمیشود کار را بلا تکلیف گذارد.

در اینصورت اشکال اساسی بر طرف شده است و راه حل مشکلات بدست آمده چه قرار داد به مجلسی خواهد رفت که نمایندگان آنرا در حقیقت دولت یا کمیته زرگنده انتخاب کرده است نه ملت ایران.

و اما سیاست خارجی رئیس دولت - سیاست خارجی ما اکنون منحصر است بسیاست فشار دهنده انگلیس که با سیاست داخلی ما یعنی حفظ مشروطیت بگفته عوام دست بیقه شده اند تا کدام یک بر دیگری فائق بیانند و دیگر سیاست روس بلشویک است که سفیر فوق العاده ما در مسکودر کار جواب و سوال میباشد و نوید های نیکو میدهد و دل رئیس دولت را خوش میکند در صورتی که آن نوید ها برای این است که ملت بمساعدت آنها امیدوار باشد و بهتر ویژه تر از زیر بار پذیرفتن قرارداد استقلال شکن انگلیسیان شانه خالی نماید پس این سیاست برای موقوفیت رئیس دولت و کارکنان او بقشنهایی که در دست آنها داده شده است و ناجارند عملی نمایند فایده هی ندارد و این دلخوشی بسکلی بی اساس است.

دوستیله مشکل دیگر در کارهای داخلی پیش روی رئیس دولت وقت هست که خواص اورا مختل دارد.

اول قراقچانه متلاشی شده بی رئیس مانده که صاحب منصبان جزء و نفرات آنها در قصبات ودهات اطراف تهران و قزوین متفرق شده همه بلا تکلیف و خودسر مانده بعضی از آنها از تهدی و تجاوز بعرض و مال مردم هم دریغ نمیدارند.

دوم رشته های متواری شده بدینه که نمیدانند کجا و چرا آمده اند و از روی چه سیاست این بدینه شامل حال آنها شده است آری جمع کثیر از خوانین و تجار و کسبه و رعیت گیلانی فراری شده یک قسمت در قزوین مانده و قسمت عمده آنها بتهران ریخته بی مکان بی معاش و بی تکلیف و البته هر یک از آنها از رئیس دولت آنهم گیلانی توقع همه چیز دارند او هم نمیتواند آنها را ندیده و فریاد و فغانشان

ریاست فتح‌الله خان سپهبد اعظم گیلانی و اوصاع دربار و سیاست بازی بیگانه را نشینیده فرض نماید.

رئیس‌وزراء قراقخانه را هیدهد بسردار همایون یکی از صاحبمنصبان محترم قدیم که شخصی بی‌حال است واز خارجه‌ها هم ملاحظه بسیار دارد.
بدیهی است سردار همایون بعد از سردار استراوز لیسکی مرد میدان جمع آوری قزان زنجیر گستته متفرق شده نمیباشد و پیداست که این یک صورت سازی است که از روی مصلحت شده است.

مخارج قراقخانه را انگلیسیان میدهند ردر زیر پرده نازکی در همه کار آن اداره مداخله می‌کنند و اختلاف نظر شدید میان صاحبمنصبان این اداره موجود است. آیا رئیس دولت و سردار همایون از این ترتیب بی‌خبرند البته باور کردنی نیست و بهر حال صدای قراقخانه خاموش نمیشود و انگلیسیان در اخبار خود نشر میدهند که بعد از رفتن صاحبمنصبان روسی از قراقخانه ایرانی صاحبمنصبان ما داخل شده مداخله می‌کنند اما در تهران دیده نمیشود که انگلیسیان مداخله مستقیمی در کار قزان بنمایند و هر دستی در کار داشته باشند از آستان ایرانی در آمده است که باراده آنها کار روانی می‌کند و این مخصوص این قوم سیاستمدار است در مملکتهاي که میخواهند نفوذ سیاسی و اقتصادی داشته باشند.

در اینوقت تکلیف اهم رئیس دولت و فای بو عده ایست که بانگلیسیان داده است که در ظرف مدت چند هفته مجلس شورای اسلامی را به صورت باشد دائر کند و قرارداد را بمجلس برده تکلیف آنرا معین نماید این است که به حکام ولایات و بوالیهای ایالات حکم مؤکد داده است باقی مانده نمایندگان را به صورت ناشد تعیین کرده بمرکز بفرستند.

بدیهی است هر قدر صدای تعجیل در انتخابات از طرف دولت و افتتاح مجلس بیشتر بلند نمیشود هیجان ملت بر ضد انتخابات فرمایشی افزون و اظهار نارضائی مردم در مرکزو ولایات از بدی جریان انتخابات بروزیادت میگردد.

تلگرافها ولوایح و عرایض است که از اطراف مانند برف بر سر رئیس دولت و بروز میز وزارت داخله ریخته میشود همچوپن بر نارضائی مردم از انتخابات و از حق شکنیهای

فصل بیستم

آشکار که در این موضوع میشود و چنان مینماید که قانون اساسی و نظام انتخابات بکلی لغو شده باشد رئیس دولت همه را میبیند و میشنود و جواب میدهد انتخابات صحیح یا غلط نماینده حقیقی و یا ساختگی هر که و هرچه هست باید بفوریت خود را بهتران رسانیده مجلس دائر کردد در این حال یک عده کم از اشخاص صالح کدر تهران بیشتر و در ولایات دست اتفاقاً بعده بینندگی رسیده اند از افتتاح مجلس و حضور در سر خدمت نمایندگی با محذور آمدن قرارداد مجلس و مشکلاتی که در رد و قبول آن هست رضایت ندارند و نمیخواهند مجلس بزودی دائر کردد بر عکس نمایندگان فرمایشی برای گرفتن معاش وهم بتحریک دیگران نهایت اصرار دارند و جزمنافع شخصی خود چیزی در نظر ندارند.

آیا انگلیسیان در اینحال چه میکنند ؟ انگلیسیان بادیدن این اوضاع از اینکه قرارداد در مجلس شورای ملی ایران پذیرفته شود هر قدر هم که مجلس ساختگی بوده باشد ناممید شده اند در اینصورت میخواهند مواد عده و اساسی قرارداد را بصورت دیگر رسمیت بدنهند یعنی با بدست گرفتن مالیه و قشون مملکت روح قرارداد را اجزاء کنند و جسم آنرا بگذارند هر چه میخواهد بشود بلی انگلیسیان میخواهند مأمورین مالیه و قشونی آنها در ایران دارای تمام قدرت و اختیار بوده باشند و باپول و جان ایرانی برای حفظ هندستان و عراق عرب در مقابل قشون سرخ روس در ایران هم سدی برندند و از طرف منافع اقتصادی نفت وغیره هم که در جنوب مملکت دارند خیالشان راحت بوده باشد.

انگلیسیان روزوشب کار میکنند که پیش از منتشر شدن افکار بشویکی در ایران و پیش از رسیدن خبرهای مسکو از همراهی زیاد دولت سویتی با نماینده فوق العاده ایران که موجب قوت گرفتن افکار ملیون بر ضد دخالت آنها در کارهای این مملکت است بهر تدبیر باشد اضافی از ملت و دولت ایران بگیرند که مالیه و قشون اختیارش در دست آنها است .

انگلیسیان خاطر در باریان و شاه جوان بی تجربه علاقمند بتمويل زیاد خود را طوری از طرف بشویک روس مضری ساخته اند که تصور میکنند اگر هرچه آنها